

Považská Bystrica OTVORENE

projekt
Klubu
Strážov

mesto kde sa prebúda občan

Ročník 5., číslo 1 / november 2010

Z obsahu

- Ako Lackovič prehrál voľby a ľudia zistili,
že Adame nevie rozprávať** str. 2
- Rozprávka o Smeranke Bystrickej** str. 3
- Rekorytácia čiže stranické obsadzovanie flekov** str. 5
- Tlaky na médiá** str. 9
- Prokurátora usvedčila tajná kamera** str. 7
- Nemocnica ako azyl HZDS** str. 4
- Predali chodník - znovu kandidujú** str. 15
- Zakázané územie** str. 10
- Galéria riešení cyklistickej infraštruktúry** str. 12
- Čím sa Považská Bystrica
odlišovala od zvyšku Slovenska** str. 12

Kam smeruje Považská Bystrica ?

Ľuboš Lackovič
1994-2006

Miroslav Adame
2006-2010

Kto bude Váš zástupca?
2010-2014

Ako Lackovič prehral voľby a ľudia zistili, že Adame nevie rozprávať

Bolo to v októbri 2006, mesiac pred voľbami. Na pešej zóne sa mi na pol úst prihovoral známy, mestský policajt. „Nemáte šancu, Lackovič je príliš silný. Prevalcuje všetkých, peniazmi, reklamou, ovláda úradníkov. Zbytočne riskujete.“ Nad nami, na budove Diamonu ako na potvrdenie jeho slov visel megaboard, sľubujúci 4 miliardy investícií.

Pár dní pred voľbami, podobne ako teraz, sme vydali občasník Považská Bystrica OTVORENE. Slová Jara Dunaja v úvahe „Širší obraz budúceho magistrátu“ vtedy zneli idealisticky, ale dnes až prognosticky:

„Úprimne povedané, novému primátorovi vôbec nezávidím. Stojá pred ním výzvy hodné héra. Je jedno, kto to je to, čo ho čaká, nie je prechádzka ružovým sadom.“

Prišiel deň volieb a šokujúci výsledok: Miroslav Adame – 7351 hlasov, Ľuboš Lackovič – 3700 hlasov. „Neporaziteľný“, prešibaný a rétorický zdatný Lackovič dosiahol len niečo cez polovicu hlasov protikandidáta Adameho, ktorého dovtedy skoro nikto nepočul verejne prehovoríť! S odstupom času vidíme jasnejšie, čo sa vtedy v Považskej Bystrici vlastne stalo.

Priveľa káuz – politikov koniec

Najväčší význam malo hromadné odmietnutie Lackovičovej politiky občanmi. Káuz bolo priveľa: predané centrum mesta, POVBYT, odpudivá budova „krematória“ čiže Troch veží, preferovanie spriaznených firiem a s tým súvisiaca nespokojnosť ostatných podnikateľov, diaľnica, založenie TV Marika (dnes ITV), kde bola konateľkou Lackovičova hovorkyňa Krajačičová a vlastníkom jeho úradník Konečný, a mnohé ďalšie.

Hlas ľudu...

Podnikateľ z oblasti stavebníctva: 2006

„Podnikatelia neinvestovali do odstránenia Lackovičovho vedenia, kým sa za stavebné zakázky brali úplatky. S tým sa dalo žiť.

Horšie bolo, keď sa úplatky prestali brať. A zarobiť už dostávali len stále tie isté firmy.“

Nepolitický nepriateľ: médiá a mimovládky

Ťarchu boja proti Lackovičovi však neniesla politická opozícia, ale médiá a aktívni občania. Veľmi kritická bola televízia Považie, určite aj preto, lebo Lackovič odmietol ponuku na spoluprácu a namiesto toho mesto vytvorilo konkurenčnú televíziu Marika, financovanú z mestských peňazí. Občianske združenia zas boli úspešné v umiestňovaní káuz do celoslovenských médií. Proti týmto nepriateľom sa Lackovičovi bojovalo veľmi ťažko, pretože neboli politickou opozíciou. Pred voľbami síce vydal za mestské peniaze rozsiahlu publikáciu na kriedovom papieri do každej schránky v meste, ktorá zo zdržania výstavby diaľnice demagogicky obviňovala občianske združenia. Ale vo voľbách kandidujú strany, a nie združenia alebo televízie!

Zliznuté víťazstvo

SMER v tejto situácii nevyhral, skôr sa dá povedať, že zbral víťazstvo. Voliči odmietli Lackovičovú politiku a ako alternatíva s najväčšími šancami sa javil SMER. Ved' Róbert Fico pár mesiacov pred komunálnymi voľbami obsadil

Národnú radu SR a stal sa predsedom vlády. A Miroslav Adame spĺňal všetky štatistické požiadavky na úspešného kandidáta: Muž, nad 50 rokov, detský lekár (najúspešnejší sú detskí lekári a gynekológovia), prvý v abecede, kandidujúci za veľkú stranu a koalíciu. Jeho volebný tím bol síce plný vnútorných sporov, ale štyri základné opatrenia urobil: veľkú koalíciu, spoločnú fotku s Ficom, odstúpenie dvoch protikandidátov v Adameho prospech, a – takú kampaň, aby Miroslav Adame verejne neprehovoril. Väčšina občanov ho počula prehovoríť až v televíznom prenose z prvého zastupiteľstva. Niektoré z prezývok, reagujúcich na jeho rétorický výkon, boli až kruté.

Prehra sa nesie ťažko

Ľuboš Lackovič volebnú prehru niesol ťažko. Pravdepodobne s ňou vôbec nepočítal, podobne ako Slotá v Žiline, ktorý už mal vopred prichystanú oslavu víťazstva. Miroslavovi Adamemu ani nedokázal osobne symbolicky odovzdať mesto: kľúče, razítka a ostatné náležitosti odovzdala novému vedeniu úradníčka.

Hlas politika...

Redaktorka: Budete sa ešte v budúcnosti usilovať vrátiť na primátorské kreslo?

Plus 7 dní, 15. 6. 2007
<http://www.plus7dni.sk/plus7dni/vsimli-sme-si/najmudrejsi.html>

Ľuboš Lackovič: Iba ak by niekto z týchto lumpov chcel kandidovať. Zbierka, pri ktorej jeden tají svoju minulosť, druhý bol nomenklaturný káder ÚV KSS, tretí agent ŠtB a štvrtý je vulgárny primitív, tak to je naozaj na zamyslenie. Viete čo, oni sú takí hlúpi, že sú mi ľahostajní.

Platí to, čo som povedal na začiatku: s idiotmi sa nehádaj, lebo si ťa pomýlia.

Pri koláži bolo použité foto: Plus 7 dní, 15. 6. 2007

Rozprávka o Smeranke Bystrickej

Vložil(a) Anonymný používateľ na PB Otvorene 13. 10. 2007 13:23

Kde bolelo tam bolelo, za siedmimi vytunelovanými akciovkami a pod siedmimi nepostavenými diaľničnými pylónmi, terorizoval jednu znečistenú horskú dolinu sedemhlavý drak – Házedesák. Jedna hlava ožierala mestský bytový podnik, druhá hlava kmásala mestské pozemky, tretia hlava svojím plameňom vypaľovala hotel Manín, štvrtá bola po uši zaborená v mestskej pokladnici, piata sa krmila z toho, čo jej prihrnul chudý chvost zametajúci mesto, a šiesta so siedmou sa milo usmievali na poddaných zo stránok mestských novín a z obrazovky mestskej televízie.

Žiadneho statočného rytiera ani nenapadlo, aby sa s drakom – házedesákom pustil do boja. Drak bol totiž vyžratý a prefikovaný, a horská dolina pomerne odpudivá.

Žila tu však aj jedna princezná, Smeranka Bystrická, celým menom Okresná Organizácia Smeru Považská Bystrica. Takých sa pred voľbami vyrojilo po celom kráľovstve, ale táto bola trochu iná. Zvláštne na nej bolo to, že sa vláčila s akýmsi ošklbaným potulným rytierom Jaroslavom, o ktorom sa klebetilo, že nie je ani poriadny rytier, ale len remeselník - ševčík. Tento jej predseda, namiesto zháňania teplých flekov pre členstvo, púšťal sa do drobných konfliktov s drakom házedesákom. To sa Smeranke príliš nepáčilo, lebo ona predsa nešla do politiky, aby z toho mala problémy s drakmi. Navyiac - prieskumy verejnej mienky ukazovali veľké šance pre Smer, škoda by bolo poriadne to nevyužiť! A tak toho konfliktného dômyselného rytiera odstránili, a nahradili ho nekonfliktným pánom primárom, ktorý sa o znečistenú dolinu postará tak, ako o naše deti, (a o radových členov strany tiež). Pri tomto stoličkotrasení poskočil o niekoľko šteblíkov vyššie aj junák Janko – stal sa z poisťovacieho dílera rovno primárovým panošom.

Malo to však jednu nevýhodu: SMERanka Bystrická mala kanceláriu u bývalého predsedu, a strana ktorá si brúsi-la zuby na volebné víťazstvo, nemala zrazu ani adresu, ani telefón. (Zlé, ale dobre informované jazyky tvrdia, že ohrdnutý bývalý predseda ich vypratal ku kontajneru, dokumenty boli v krabici vyložené na chodníku, tak ako keď za Lenina v Rusku moc ležala na chodníku.)

A vtedy kde sa vzal, tu sa vzal, z Podvažia prichádza na kompletne zgeneráľkovanom traktore - podnikateľ Bakso aj so svojou rodinnou armádou. Prichýlil ošklbanú princeznú Smeranku na svoju širokú hrud', kanceláriu posky-

tol, telefónnu linku zaviedol, aj nejaké to vreckové k tomu, aby nemuseli byť predvolebné plagáty jednofarebné. Prišiel slávny deň volieb. Drak sa škeril zo všetkých rohov, rytiera žiadneho, len akísi mimovládni šašovia doňho perami štuchali. Vtedy si poddaní zo znečistenej doliny uvedomili, že Smeranka síce nevie ani ako sa robí hlasovanie, ale je z vládneho rodu. Zaplašili draka do jeho zlatom vystlanej jaskyne v Jelšovom, a Smeranka ovládla mestský úrad. Chvíľu sa síce potkýnala o koberce a pred mikrofónom koktala, ale potom si zvykla, a zvykli si aj poddaní. Niektorým sa páčilo, že papule draka Házedesáka postupne mizli aj z mestskej pokladnice, aj zo zametania mesta. Iným sa nepáčilo, že nevedia, či ich len nenahradili papule iné.

Nezabúdajme však na podnikateľa Baksa. Princezná Smeranka, odkedy sa zabývala na mestskom úrade, začala sa

k nemu správať úplne ináč. Nevdačnica už zabudla, že boli časy, kedy sa váfala na chodníku. Fúj, ako smrdí! A ako hrubo hovorí! Nestačí mu, že dostane miliónovú mestskú zákazku, on by chcel, aby sme mu za ňu vyplatili milióny dva!

A tak sa Smeranka s Baksovcami prevelice poškriepili. Zvuky tej nechutnej hádky sa ozývajú až na internete. Najviac vreštal panoš Janko a jeho družina, Baksova manželka im však nezostala nič dlžná. A keď sama zachrípla, požalovala pandúrom, že jej z úradu ktosi škaredo nadáva. Vtedy sa všetci zľakli a zabuchli okná a vymazali počítače, aby poddaný ľud zbytočne nestrácal ilúzie o vrchnosti.

Celé sa to náramne páči prefíkanému drakovi Házedesákovi. A tiež tým šašom mimovládny, ktorí sa vytešujú, ako je zrazu na ich webe rušno.

(Z diskusie na pb.otvorene.sk. Redakčne upravené.)

Nemocnica ako azyl porazeného HZDS

Volby v roku 2006 znamenali pre Lackovičove HZDS debakel. Zostali mu len štyria poslanci: Pavol Jurčík, František Matusík, Jozef Kerul a Jozef Kostelanský. Pritom v predchádzajúcom volebnom období mal v zastupiteľstve sedemnást' z 23 hlasov!

Azylom pre osoby blízke HZDS, ktoré po zrušení považskobystrickej pobočky Vladimírom Mečiarom väčšinou prešli do Veteškovej strany Nová demokracia, sa stala považskobystrická Nemocnica s poliklinikou. Riaditeľom bol Ing. Jaroslav Michálek, cez firmy úzko poprepájaný s rodinami Lackovičovcov a Cingelovcov. Vedúcim technicko-prevádzkového odboru sa stal Pavol Jurčík, na sekretariát riaditeľa sa dostali MUDr. Ján Slyško a Amália Ondičová. V priestoroch nemocnice získala výhodný prenájom na 33 rokov lekárňu vlastnená Jaroslavom Michálkom spolu s Dankou Lackovičovou, manželkou bývalého primátora, Irenou Cingelovou, manželkou bývalého predsedu HZDS, a Jozefom Brosom, bývalým riaditeľom POVBÝTu.

Napriek strate politického vplyvu táto skupina hľadom naozaj netrpi. Už len vďaka tunelu menom POVBÝT.

Tunel menom POVBÝT

Pokiaľ sa láskavý čitateľ dočítal až sem bez ujmy za zdraví a psychickej pohode, mal by si rozmyslieť, či bude pokračovať ďalej. Pretože POVBÝT, to je naozaj síla.

V roku 2004 mestské zastupiteľstvo s drvivým zastúpením HZDS pod vedením Ľuboša Lackoviča odsúhlasilo predaj 80% podielu mestských bytov spoločnosti POVBÝT s. r. o. zastúpenej Jozefom Brosom. Mesto dostalo za majetok, neskôr odhadovaný na 130 až 281 miliónov, iba 27 miliónov korún. Šidlo sa vyklúlo z vreca až v roku 2006, len čo bolo jasné, že Lackovič prehral voľby: tretina Brosovho podielu bola prevedená na manželku Ľuboša Lackoviča, a tretina na manželku Tomáša Cingela, predsedu HZDS. Títo traja podielníci vo februári 2008 predali svoje podiely firme

Citáty z pojednávania na okresnom súde v roku 2009

Právny zástupca POVBÝTu Pavol Loduha: „Nie je tu žiadne obmedzenie ani zo strany štátu, ani zo strany nikoho iného. Takže v tomto prípade cena tak, ako bola stanovená, je v súlade so všetkými právnymi predpismi, ktoré platili v čase predaja. To znamená, že **i keby bolo za korunu predané, nie je to v rozpore so zákonom.**“

Miroslav Adame: „Mesto predalo sľepku, ktorá doslova znášala zlaté vajcia, teda strategický majetok, kde bolo 17 budov, okolo 38 500 metrov štvorcových pozemkov a množstvo prístrojov a zariadení. To všetko za cenu 27 miliónov. To je jednoducho nehorázne. Žiaľ, tá zmluva je, domnievam sa, právne vyšpecifikovaná veľmi dobre, ale jej platnosť je otázna. Kde sú tu však potom etika, morálka a dobré mravy?“

GGE, patriacej miliardárovi Ivanovi Kmotríkovi. Nové vedenie mesta prevodu nedokázalo zabrániť, pretože mesto nemalo v zmluve z roku 2004 predkupné právo. Nedožvedelo sa ani cenu, ktorú GGE za 80% POVBÝTu zaplatilo.

Nové vedenie mesta podalo na Ľuboša Lackoviča trestné oznámenie za zneužitie právomoci verejného činiteľa a pokúsilo sa zmluvu o predaji POVBÝTu súdnou cestou zrušiť pre jej zjavnú nevýhodnosť, avšak kauza dodnes nebola ukončená.

<http://povazska-bystrica.otvorene.sk/kauly/povbyt>

Rekorytácia čiže stráncke obsadzovanie flekov

Na Slovensku je to tak, že mnohí ľudia nevstupujú do politiky aby slúžili verejnosti a spravovali veci verejné. Pre nich sú voľby akousi formou lotérie, v ktorej sa hrá o dobre platené zamestnanie kandidáta a jeho rodiny. Podnikatelia zas môžu získať lukratívne zakázky, stavebné povolenia, úpravy územného plánu. A pre ostatných aspoň platené miesto v nejakej dozornej rade mestskej firmy, napríklad mestských lesov. Mesto má predsa vplyv na obsadzovanie množstva pracovných miest. V mnohých obciach je to dokonca najväčší zamestnávateľ! Pár desiatok flekov je na mestskom úrade. Potom sú tu mestom založené firmy, a nezabúdajme ani na to, že mesto je zriaďovateľom všetkých základných škôl! Oblúbenou a ťažko odhaliteľnou kombináciou je zamestnanie rodinného príslušníka vo firme podnikateľa, ktorý sponzoruje stranu a dostáva za to zakázky. Zásada takejto politiky znie: každý musí dostať niečo, čo by sa mu dalo zobrať v prípade, že prestane poslúchať! Sloboda poslaneckého názoru sa potom krčí medzi cukrom korumpovania a bičom vydierania.

Odstúpiť v prospech... aj seba samého

V roku 2006 týždeň pred voľbami odstúpili dvaja kandidáti: Jaroslav Fábry (nezávislý) a Anton Martaus (KDH). Obaja odstúpili v prospech Miroslava Adameho (SMER-SD, SNS). Anton Martaus sa po voľbách objavil na poste vedúceho útvaru správy daní a spoločnosti mesta. Jaroslav Fábry sa stal riaditeľom Mestských športových klubov. O štyri roky bude Adame odvolávať Fábryho z funkcie kvôli sprenevere, ale to je ešte ďaleká budúcnosť.

Ako inak, Martaus aj Fábry sa na svoje miesta dostali

vďaka vyhratým konkurzom. Lenže – nie je konkurz ako konkurz.

Jednočlenná komisia

Začiatkom roku 2008 sa konal konkurz na miesto riaditeľky mestskej firmy PX Centrum. Jednej z dvoch kandidátiek sa priebeh konkurzu nepozdával, a tak sa odvolala. Pri vyšetrovaní sa zistilo, že výberová komisia mala len jedného člena. Táto jednočlenná „komisia“ vybrala za riaditeľku PX Centra Annu Kardošovú, manželku mestského poslanca za stranu SMER Stanislava Kardoša. Jediným členom komisie bol syn ďalšieho poslanca, MUDr. Vladimíra Karásk, tiež zo SMERu.

Klienti a partneri

Pri vyšetrovaní sa zistilo, že spoločnosť Client & Partner Business Development, s.r.o. z Trenčína, ktorá externe realizovala tento konkurz, skartovala všetky písomné dotazníky (testy), ktoré tvorili písomnú časť výberového konania uchádzačiek o pracovnú pozíciu riaditeľky PX Centra. Táto istá spoločnosť Client & Partner po voľbách v roku 2006 zabezpečovala aj výberové konania na pracovné pozície všetkých vedúcich útvarov Mestského úradu v Považskej Bystrici, Mestských športových klubov a Mestských lesov. Mestský úrad sa síce poškodenej uchádzačke písomne ospravedlnil za priebeh konkurzu, avšak Anna Kardošová vo svojej funkcii zostala.

Súkromná základná umelecká škola manželov Kardošovcov potom realizovala množstvo kultúrnych programov pre PX Centrum a Mesto Považská Bystrica.

<http://povazska-bystrica.otvorene.sk/kauly/vyberove-konania>

Tabuľka poslancov SMER-SD v roku 2006

MUDr. Miroslav Adame – primátor, dozorná rada Považskej vodárenskej spoločnosti

Ing. Stanislav Haviar – viceprimátor, dozorná rada MŠK, dozorná rada Mestských lesov, mestské zakázky pre firmu jeho brata v celkovej sume 4 074 482 EUR

Ing. Ľubomír Kubovič – viceprimátor, dozorná rada Mestskej dopravnej spoločnosti (MDS), dozorná rada MŠK, dozorná rada Mestských lesov

PhDr. PaedDr. Karol Janas – dozorná rada MŠK, prednosta obvodného úradu

Ing. Juraj Pekár – dozorná rada Mestských lesov, syn Peter člen dozornej rady Mestských lesov

Ing. Jozef Babušík – mestské zakázky pre rodinné firmy v celkovej sume 299 956 EUR

Stanislav Kardoš – manželka riaditeľkou PX Centra

Oľga Strašíková – manžel po voľbách zamestnaný na mestskom úrade

Jarmila Tomanová – firma pre ktorú pracuje, získala v roku 2009 3 500 000 Sk z mestského rozpočtu.

MUDr. Vladimír Karásek – štatutár Mestských lesov

Milan Štábel – mestské zakázky spolu za 55 731 EUR.

Sfalšované, alebo sľužované uznesenie?

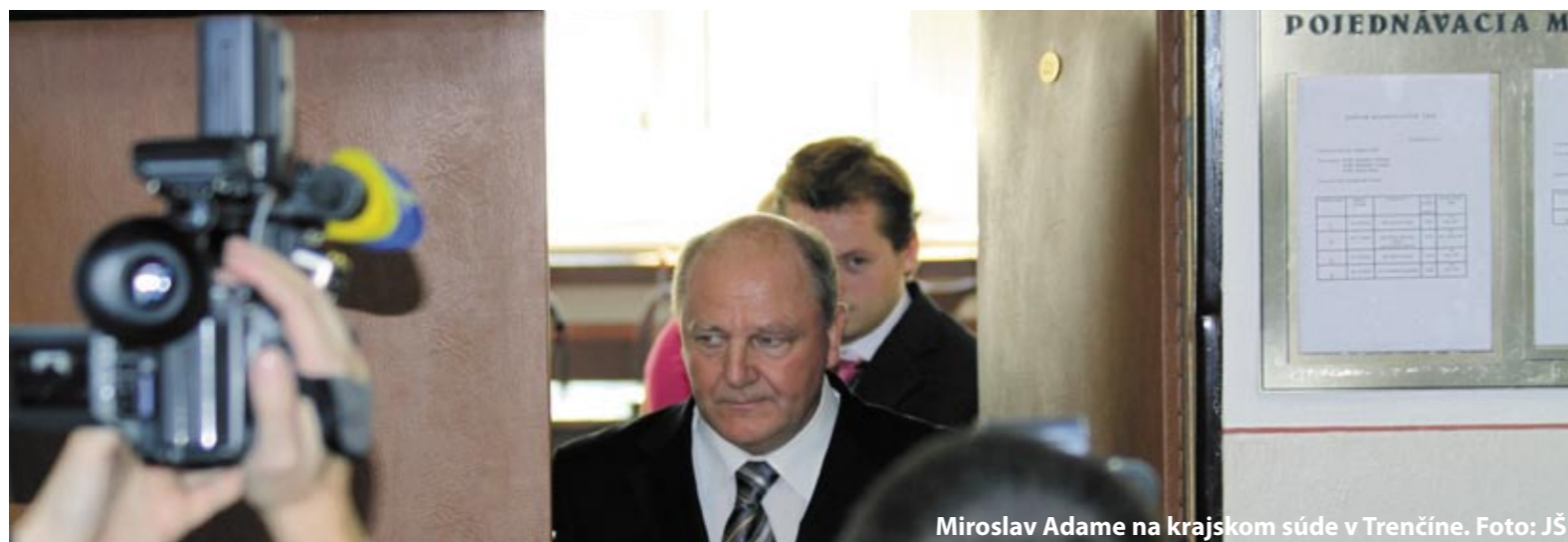
Nesporne mediálne najznámejšou kauzou nového vedenia mesta je falšovanie uznesenia. Nie je na Slovensku veľa miest, kde bol primátor a viceprimátor odsúdený na pokutu a zákaz vykonávania verejnej funkcie... Paradoxne práve v tomto prípade nejde prakticky o žiadne verejné peniaze – ak nerátame plat druhého zástupcu.

Problém sa začal hneď na prvom povolebnom rokovaní mestského zastupiteľstva, 29. decembra 2006. V súlade s predvolebnými dohodami a záujmami strany „upratať“ čo najviac svojich členov, boli schválení dvaja zástupcovia primátora: Stanislav Haviar a Ľubomír Kubovič. Existenciu dvoch zástupcov nespochybňovala ani opozícia – ved' dvoch zástupcov mal aj bývalý primátor Lackovič. (Jedným bol Jozef Kerul, druhým MUDr. Zedník.)

Zamotalo sa to na ďalšom rokovaní, 17. januára 2007. Mala sa schváliť pracovná náplň dvoch zástupcov. Avšak v disku-

sii zaznela informácia, že prokuratúra v iných mestách namieta vytváranie dvoch zástupcovských miest, pretože zákon o obecnom zriadení používa len jednotné číslo. Preto uznesenie o kompetenciách zástupcov poslanci preformulovali tak, že funkcia Stanislava Haviara sa nazýva „zástupca primátora“, a funkcia Ľubomíra Kuboviča „dlhodobou uvoľnený poslanec“. Takúto funkciu však nepozná prvé uznesenie z decembra 2006, tam sú len dvaja zástupcovia. Priamo na zastupiteľstve na to nikto neupozornil, a keď na mestskom úrade dávali dokopy uznesenia, zistili, že je rozpor medzi decembrovým a januárovým uznesením. A tak si vymysleli neexistujúce januárové hlasovanie o zrušení toho decembrového.

V zastupiteľstve však sedela „ostrá“ opozícia: Nielen odstavené HZDS, ale aj nespokojní poslanci a poslankyňa SNS. (Podľa televízneho interview s Ľubomírom Harváňkom z firmy RAVEN bolo príčinou sporu to, že SMER nedodržel predvolebné do-

Miroslav Adame na krajskom súde v Trenčíne. Foto: JŠ

Z MTS pod MEGAWASTE – z dažďa pod odkvap?

Ešte za primátora Lackoviča bola založená firma MTS, z 20% vlastnená mestom a z 80% podnikateľom Štefanom Chudovským. Vykonávala väčšinu technických služieb v meste. Po nástupe nového vedenia mesta v roku 2006 bola firma MTS „odstrihnutá“ od mestských zákaziek, ktoré z väčšej časti prešli na firmu MEGAWASTE. Odvtedy je mesto so Štefanom Chudovským vo vleklých súdnych sporoch. Nedávno Úrad pre verejné obstarávanie skonštatoval, že zmluvou s firmou MEGAWASTE mesto porušilo zákon o verejnom obstarávaní, pretože urobilo verejné obstarávanie bez zverejnenia. Pokuta sa odvíja od výšky obstarávanej sumy, môže teda dosiahnuť až výšku desiatok až stoviek tisíc EUR. Miroslav Adame obhajoval postup mesta tým, že obstarávanie robila osoba odborne spôsobilá, aj so zodpovednosťou na prípadné následné škody. Hypotetickú škodu mestským financiam, spôsobenú tým, že cenu za likvidáciu smetí nemohla stlačiť konkurencia, už nevyčísli nikto.

Nový vozový park firmy MEGAWASTE, nakúpený po uzatvorení zmluvy s Mestom Považská Bystrica. Stroje firmy MTS zostali nevyužitú. Napriek novej technike však mnoho občanov kritizuje zníženie kvality poskytovaných služieb, zhoršenie čistoty mesta.

<http://povazska-bystrica.otvorene.sk/kauzy/mts>

hody s koalíčnou SNS a SNSáci zostali po voľbách „na suchu“.) Upozornili orgány na vymyslené hlasovanie a kauza bola na svete. Nasledovali súdne spory, ktoré nezastavila ani novela zákona o obecnom zriadení, ktorá mestám povoľuje vytváranie viacerých zástupcovských miest. V súčasnosti jedna strana sporu tvrdí, že došlo k falšovaniu verejnej listiny. Druhá strana sa obhajuje, že uznesenie nie je verejná listina, a že ide len o pomstu považskobystrického a trenčianskeho súdu a prokuratúry, v ktorých pracujú rodinní príslušníci bývalého primátora a sympatizanti HZDS. Už to vyzeralo, že Miroslav Adame a Stanislav Haviar, odsúdení okresným súdom v Považskej Bystrici na 500 EUR pokuty a zákaz činnosti vo verejnej funkcii, nebudú môcť kandidovať v komunálnych voľbách. Pojednanie na krajskom súde, ktoré sa malo konať 5 dní pred voľbami, však bolo zrušené a spis bol predložený Najvyššiemu súdu SR kvôli návrhu Stanislava Haviara na odňatie a príkazanie veci. Pozitívnymi dôsledkami kauzy je asi len to, že poslanci konečne rozhodli o zakúpení hlasovacieho zariadenia a podklady sa stali prístupnými aj pre verejnosť. Kauza však prerástla aj do prípadu okresného prokurátora Abaffyho.

Okresného prokurátora usvedčila tajná kamera

V marci 2008 agentúra ČTK publikovala správu o to, že obvinený považskobystrický okresný prokurátor Tibor Abaffy sa priznal k viacerým veciam:

1. že stiahol protest prokurátorky Zlochovej proti spornej voľbe dvoch viceprimátorov v Považskej Bystrici,
2. že okopíroval priestupkové spisy považskobystrického poslanca Marcela Janca (SMER-SD),
3. že v roku 2007 zbral úplatok za ovplyvnenie vydania trestného rozkazu
4. že mu v roku 2007 mali sľúbiť 40.000 korún za to, že pri obchodovaní s nehnuteľnosťami vybaví isté veci u primátora Považskej Bystrice.

Kľúčové dôkazy vraj prinieslo sledovanie obvineného utajenou kamerou, zamaskovanou v jeho kancelárii. Ani za touto kauzou nemožno nevidieť vybavovanie si účtov medzi starou a novou politickou garnitúrou. Jednoducho povedané – vojna medzi hazedesákmi a smerákmi má svoje dozvuky aj na súde a prokuratúre.

<http://povazska-bystrica.otvorene.sk/kauzy/falsovanie>

Lokálpatrioti nie sú len zberatelia starých fotografií

Občianske združenie Lokálpatriotov Považská Bystrica vzniklo v roku 2009, avšak už má za sebou dve veľké prezentácie pred verejnosťou a množstvo pracovných stretnutí. Cieľom združenia nie je iba zberateľská a publikačná činnosť. Ide nám najmä o to, aby priestor bývalej Okresnej vojenskej správy slúžil pre potreby mestskej galérie, stálej galérie významného maliara Imra Weinera Kráľa, ako mestské múzeum, ako čítareň mestskej knižnice, a vytvoril sa tu priestor pre činnosti občianskych združení a klubov mesta. Lokálpatrioti tiež chcú kontrolovať činnosť mesta, napríklad uzatvárané zmluvy, a upozorňovať na ich prípadnú nevýhodnosť. Zakladajúcimi členmi združenia sú Jozef Macúš, Milan Belás a Jozef Janáč. Výbor združenia tvorí predseda Mgr. Teodor Kohút, podpredsedovia Jozef Macúš a Stanislav Bednár a tajomníčka Jana Veličová.

Ako nám môžete pomôcť?

- 1 Pomoc pri zberaní starých fotografií, kníh a dokumentov o Považskej Bystrici a okolí
- 2 Pomoc pri vydávaní kníh, brožúr, kalendárov o našom meste
- 3 podporiť nás pri našom zámere: nepredat bývalú Vojenskú správu, ale premeniť ju na krásnu mestskú galériu
- 4 Čítareň – miesto, kde si môžeme zaspomínať a na chvíľu sa preniesť do minulosti
- 5 Venovať 2 % z daní ...

Jana Veličová, tajomníčka združenia

Občianske združenie LOKÁLPATRIOTOV Považská Bystrica
Ul. 1 mája 975/8, 017 01 Považská Bystrica
e-mail: localpatriot@povazska.com
www.localpatrioti.sk
tel.: 0915 / 898 118 Číslo účtu: ČSOB 4011886968/7500

Mestskí poslanci získavali mestské zákazky

Začiatkom roku 2009 si pomocou infozákona vyžiadal občan Jaroslav Ševčík od mestského úradu tabuľku všetkých došlých faktúr nad 30 000 Sk za rok 2008. Tieto zoznamy zverejnil na PB.OTVORENE.SK, čo následne rozpútalo búрку na regionálnej politickej scéne.

V prvom rade sa zistilo, že traja z mestských poslancov priamo získavali zákazky od mesta. Za právne služby si faktúroval takmer 3000 EUR poslanec Marcel Péli (SDKÚ). Za stavebné práce si firma poslanca Milana Štábelu (SMER) faktúrovala takmer 33 000 EUR. Najviac faktúr bolo na firmu, v ktorej je spoluvlastníkom poslanec Jozef Babušik (SMER). Ich výška presiahla 5 miliónov korún.

Milan Štábel, poslanec za SMER

„Toto bolo robené takýmto systémom aj za minulého primátora. Ja si stojím za to, že ja som sa na týchto zákazkách vôbec, ale vôbec neobohatil.“

„Pokiaľ sú také podmienky, že pre mesto je rozhodujúca kvalita a cena, a pokiaľ mesto bolo spokojné, a vybralo si ma, tak nevidím v tom žiaden problém.“

Jozef Babušik, poslanec za SMER

Mestský úrad však urýchlil práce na zavedení elektronických aukcií, faktúry sa začali zverejňovať na internete a primátor dokonca navrhol prijatie protikorupčného balíka do Transparency International, podobne ako to urobilo mesto Martin. Protikorupčný balík je ucelená sada opatrení „ušitých“ na mieru konkrétneho mesta.

Proti objednaníu protikorupčného balíka priamo zahlasoval len poslanec Matušik, návrh utopili zdržiavajúci sa, nehlasujúci a neprítomní poslanci.

V zastupiteľstve však nakoniec prevážil postoj poslanca Františka Matušika:

„Myslím si, že nepotrebujeme analýzy a smernice na to, aby sme nebrali úplatky.“

Menovitý výpis hlasovania

ZA: prijatie protikorupčnej stratégie: (8) Bačík, Haviar, Karas, Karásek, Kavecká, Petřík, Péli, Tomanová
PROTI: prijatiu protikorupčnej stratégie: (1) Matušik
ZDRŽALI SA: (7) Kardoš, Korbaš, Kostelanský, Kubovič, Pekár, Strašíková, Štábel
NEHLASOVALI: (3) Babušik, Belásová, Jurčík
NEPRÍTOMNÍ: (4) Fortuníková, Gregušová, Janas, Kerul.

Niekoľko opatrení z protikorupčného balíka

- 1 Prijatie etických kódexov, zaväzujúcich poslancov a úradníkov aj nad rámec súčasných zákonov
- 2 Povinné zverejňovanie nielen faktúr, ale aj zmlúv a ich dodatkov, a to ešte pred ich vstupom do platnosti
- 3 Aukcia ako základná metóda – jej nepoužitie sa musí odôvodňovať
- 4 Zverejňovanie hospodárenia mestom zriadených firiem
- 5 Obsadzovanie funkcií verejnými konkurzmi
- 6 Videozáznamy alebo zvukové záznamy zo zastupiteľstva na webovej stránke mesta po dobu 2 rokov

Rozpaky však vzbudzovali aj faktúry iných firiem. Za vreckové a nástenné kalendáre mesto vynaložilo 95 611 Sk.

Mariánske námestie, prvá etapa: 1 999 999,81 Sk. Od dvoch miliónov by sa už nemohla použiť podlimitná metóda. Zákazku získal živnostník Sádecký, vtedajší člen okresnej rady SMER-SD, ktorý mal v roku 2008 zákazky od mesta za 18 miliónov Sk.

Bezdrôtový internet pre turistov na lavičkách pred mestským úradom – 300 000 Sk.

Takto by sa dalo pokračovať ešte dlho a niekoľko občanov sa „zahryzlo“ do jednotlivých faktúr – schody pred mestským úradom, rampa pred úradom práce a jej nekonečné opravy, a podobne.

Prednosta mestského úradu Milan Novák dal následne spracovať dokument „Účasť poslancov mestského zastupiteľstva na verejných zákazkách“, od roku 2005. Dokument skončil konštatovaním:

Komisia na ochranu verejného záujmu v zložení Ing. Ľubomír Kubovič, Ing. Stanislav Haviar, Jaroslav Petřík a MUDr. Marta Kavecká hlasovaním rozhodla navrhnúť mestskému zastupiteľstvu nezačať voči poslancom Mestského zastupiteľstva v Považskej Bystrici: Ing. Jozefovi Babušikovi, Mgr. Marcelovi Pélimu, Jozefovi Kostelanskému a Milanovi Štábelovi konanie vo veci možného porušenia zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, pretože má za to, že vykonávaním zákaziek pre mesto Považská Bystrica nebol porušený citovaný ústavný zákon.

Tlaky na médiá

Kauza s faktúrami mesta mala svoju dohru aj v médiách. Novinárka uverejnila v TA3 reportáž o poslanceckých zákazkách, a stálo ju to miesto v TV Považie. Zuzana Glabazňová: „Miestny aktivista zistil, že peniaze z mesta idú do firiem niektorých poslancov a sumy faktúr sa pohybujú v desiatkach tisíc eur. Už rok spolupracujem s televíziou TA3, ktorá príspevok odvysielala. O pár dní mi šéf oznámil, že v televízii končím.“

Zuzana Glabazňová ešte v TV Považie

Z vyjadrení riaditeľa TV Považie, Petra Galoviča, sa dalo vydedukovať, že nekonal z vlastnej vôle, ale pod tlakom z mestského úradu. Po niekoľkých dňoch totiž ponúkol redaktorku možnosť pokračovať v nakrúcaní dvojtyždenného magazínu, kde by sa nezjavovala na obrazovke. Zuzana Glabazňová v súčasnosti pracuje pre TV Markíza.

TV Považie je totiž financované aj mestom Považská Bystrica. Podľa hovorca mesta radnica ročne vypláca televízii takmer 80 000 EUR. Podobnú sumu mesto dáva aj druhej lokálnej televízii ITV, na základe zmluvy, prijatej ešte za minulého primátora Lackoviča. Zmluva bola uzavretá na 12 rokov, súčasné vedenie sa ju snaží zrušiť súdnou cestou. Z mestského rozpočtu sú platené aj Považskobystrické novinky.

Považskobystrické novinky - „rysy podporujúci cenzuru obsahu“
 Klub Strážov dal spracovať českej organizácii Oživení analýzu objektívnosti Považskobystrických noviniek z roku 2004, a za nového vedenia v roku 2008.

„Jiné, k radnici nesouhlasné názory, se objevily jen ve čtyřech z deseti analyzovaných číslech a tvořily nízkých 6 % politické plochy v roce 2004, v roce 2008 to bylo dokonce 0 %. Považskobystrické novinky (PbN) nesou zmíněné rysy podporující cenzuru obsahu:

a) jsou vydávány přímo městem, redakci tvoří přímo kmenový zaměstnanci úřadu podřízeni dle organizační struktury městského úřadu „prednostovi úřadu“, dle dostupných informací PbN nemají vůbec redakční radu

b) uveřejněné příspěvky či informace o nich, které byly k radnici v poloze nesouhlasné, byly až na jedinou výjimku vždy opatřeny nápravným komentářem co do plochy mnohem rozsáhlejším (v rámci redakčního článku je několika větami uveden názor odlišný, aby byl okamžitě rozmělněn či devalvován),

c) PbN neosahují polemiku a vytváří dojem apolitického periodika,

d) v minimální míře a spíše náhodně poskytují občanům informace o budoucích rozhodnutích, zatímco obvykle informují o událostech či rozhodnutích ex post.“

Po zverejnení tejto analýzy poslanci navrhli a odsúhlasili vytvorenie redakčnej rady, ktorá má kontrolovať vyváženosť Považskobystrických noviniek.

„Primátorské hlásne trúby“ nie sú len špecialitou Považskej Bystrice. Karikatúra prevzatá so súhlasom OŽIVENÍ.

<http://povazska-bystrica.otvorene.sk/kauzy/pbn>

Zakázané územie

Jaroslav Semančík,
združenie BYSTRICYKEL

Mapa zachytáva stav dopravného značenia v centre Považskej Bystrice začiatkom roku 2009.

Mrazivé januárové ráno, tma a červené blikačky jedna za druhou križujú ešte spiace centrum mesta. Slnéčné popoludnie a dve staršie dámy opierajú sa o bicykle zabraté v družnom rozhovore pri náhodnom stretnutí pred podchodom. Rodina s malými deťmi, všetci na bicykloch, vracajú sa z výletu popri Domanížanke. To sú každodenné obrázky z Považskej Bystrice, kde je bicykel celkom bežným dopravným prostriedkom. Kým v Paríži, Barcelone či Londýne sa v súčasnosti snažia veľkolepými projektami tisícov verejných bicyklov priviesť obyvateľov k využívaniu bicykla na pohyb po meste, Považská Bystrica už cyklo dopravu dávno zažitú má. Zdá sa však, akoby sa jej paradoxne snažila zbaviť.

V poslednom čase pomaly a nenápadne pribúdajú na tradičných trasách cyklistov zákazové dopravné značky – „Zákaz vjazdu všetkým vozidlám“ a „Cesta pre peších“, obe vylučujúce jazdu na bicykli. Po zakreslení dopravných značiek obmedzujúcich pohyb cyklistov do mapy s prekvapením zistíme, že celý stred mesta je „zakázaným územím“, kde môžete bicykel len tlačiť. Rovnako cesta popri Domanížanke – najvyužívanejšia trasa v meste spájajúca veľké obytné oblasti s centrom. Cyklisti sú takto vytlačení na hlavné cesty medzi hustú automobilovú premávku, kde sa oprávnené cítia ohrození a mnohí ľudia si na bicykli do mesta netrúfajú. Z bezpečných prvkov pre cyklistov uvedených v článku Galéria riešení cyklistickej infraštruktúry nenájdu na cestách žiadny.

Všímavý cyklista v meste objaví medzi dopravnými značkami aj skutočné kuriozity. Cesta pre peších a cyklistov pred kinom Mier, kde je však súčasne vjazd cyklistom zakázaný (spolu s ostatnými vozidlami). Cesta rovnobežná s Ulicou Slovenských partizánov – hoci je podľa značky vyhradená len pre cyklistov, využíva sa ako príjazd k parkoviskám. Z opačnej strany sa táto „cyklocestička“ hneď bezrad-

ne stráca do priestoru parkoviska pred hotelom Manín bez názna, ktorým smerom pokračovať. Zdá sa, akoby bolo rozmiestnených pár značiek, ktoré práve zostali na sklade. Všímavý cyklista takto rýchlo pochopí, že značenie nemôže brať doslovne, ale s rozumom.

Nemožno sa potom čudovať, že sa cyklisti viac riadia svojimi skúsenosťami než dopravným značením. Vidia, že pri Domanížanke sa vždy zmestili chodci i cyklisti bez konfliktov a aj v centrálnej pešej zóne je miesta dost. Vedome či nevedome tak dopravné značenie niekedy porušujú.

Stav, keď sa porušujú predpisy by nemal byť normálny. Na mnohých miestach nie je také obmedzujúce dopravné značenie potrebné a spolu s niektorými kuriozitami znižuje rešpekt k dopravným značkám aj na miestach, kde ich skutočne treba. Súčasne motivuje zvoliť radšej cestu autom a neriskovať na bicykli pokutu alebo zranenie na hlavnej ceste. Zbytočnými obmedzeniami takto mesto rozvoj

B 1. Zákaz vjazdu všetkých vozidiel v oboch smeroch, okrem cyklistov.

B 3. Zákaz vjazdu všetkých motorových vozidiel.

B 10. Zákaz vjazdu cyklistov

C 8. Cestička

C 9. Cestička pre chodcov

C 7. Cestička pre cyklistov.

D 57. Pešia zóna. Cyklistom vjazd povolený nepretržite, zásobovaniu vo vy-
značených hodinách.

cyklo dopravy nielenže nepodporuje, ale v ňom naopak bráni.

Pritom stačí tak málo. Sprehľadniť dopravné značenie týkajúce sa cyklistov a stanoviť ho tak, aby sa dalo dodržiavať a používať pri tom v meste bicykel ako dopravný prostriedok. Pri osadzovaní dopravných značiek myslieť na to, že existujú aj cyklisti a či je skutočne nutné na konkrétnom mieste ich vylúčenie. Namiesto zákazu vjazdu všetkým vozidlám použiť zákaz vjazdu motorovým vozidlám alebo pridať dodatkovú tabuľku „OKREM CYKLISTOV“. Na mieste cesty pre peších je možná spoločná cesta pre peších a cyklistov. Sprístupniť cyklistom pešie zóny – na západe je to bežnou praxou. Na miestach v rámci pešej zóny, kde by bol pohyb cyklistov skutočne nebezpečný

Ako chodím na bicykli v našom meste

Som Bystričanka. Bicykel v rodnom meste využívam na dopravu. Mám repasovaný dámsky mestský bicykel, starší ako ja. Dennodenne jazdím po cestách do práce, na nákupy, po okolí. Bicykel považujem za bežnú súčasť svojho života. Auto zatiaľ nepotrebujem. Naopak, bicykel sa mi vidí v mnohých ohľadoch lepší. Nepotrebujem miesto, ani eurá na parkovanie v centre. Pomerne rýchlo sa dostanem všade, lebo rozloha mesta je malá, i najvzdialenejšie body sa dajú na bicykli za krátky čas spojiť. V špičke je bicykel omnoho rýchlejší ako preplnená MHD.

Každé ráno vyrážam z konca Lánskej. Ak je premávka príliš hustá, neskúšam prejsť cez prechod pri nemocnici. Musela by som pokračovať jednosmerkou na Nemocničnej – popri 1. ZŠ, a to sa predsa nesmie. Kačiciam na pešej zóne zamávam popoludní cestou z práce. Preto volím alternatívu hlavná cesta a dávam si pozor, aby sa znenazdajky neotvorili ľavé dvere niektorého z áut, parkujúcich na jej okraji. Autá – väčšie, menšie ma predbiehajú. Pred kruhovým objazdom však všetci spomalujeme. Poslední budú prvými a prví poslednými – preklznem dopredu a pokračujem v smere centrum. Mohla by som ísť cez Okružnú, no Kuzmányho ulica bude zapchatá a cesta popod cintorín sa mi zdá príúzká. Na začiatku Lánskej mám prednosť, no nie všetci vodiči považujú bicykel za vozidlo, resp. dostatočne asertívne vozidlo.

Nasleduje druhá dilema. Pešia zóna v centre alebo šialená hlavná križovatka. Na Štefánikovej ulici musí cyklista kvôli vyjazdeným koľajám balansovať na asfaltovom hrebene. Pešia je pre bicykel zakázané územie, ale bežne tadiaľ chodíme, nie?

V duchu myslím na cyklopruhu, priechody pre cyklistov a iné samozrejmosť v známych i neznámych európskych mestách, ktoré som mala možnosť opáčiť. Červená na križovatke – šanca prejsť. Iste je to pre šoféra kamiónu v opačnom smere zábavný pohľad, ako sa malý dámsky bicykel „plazí“ popred jeho nárazník a majiteľka bicykla vykúka do druhého pruhu, aby sa prepravila na Stred. V jednosmerke Železničná prekonávam dva retardéry. Pred výstavbou diaľnice bolo možné pokračovať k budove bývalého hotela Elán, dnes odbočujem cez Hviezdoslavovu na „križovatku pri policajtoch“, teda k pylónu, čo po nich zostal. Štefánikovej sa nevyhnem. Pod Orlovským mostom sa zaradím do ľavého odbočovacieho pruhu a čakám. Stáva sa mi, že ma pri odbočovaní vľavo, k Pamätníku, niektorý nervóznejší automobilista-
nedočkavec predbehne sprava. Každý sa predsa do práce ponáhľa...

Popoludňajšia situácia je kritická. Opäť riešim dilemu, či to risknem cez preplnenú Štefánikovu a vychutnám si hlavnú križovatku „v priamom prenose“, alebo to vezmem cez Okružnú, zúženú z dôvodu výstavby diaľnice. Tak alebo onak, môžem bicyklovať na križovatku pod Rozkvetom, môžem prekráčať podchodom, pomaly cez centrálnu mestskú zónu k priechodu pre chodcov pri Diamone, na Lánsku, k Domanížanke. Môžem ale nechcem. Chcem cyklocestu, po ktorej by cyklisti bezpečne a priamo prešli od Zakvášova po železničnú či autobusovú stanicu.

Kto v Považskej chodil a chodí na bicykli, vie, že cyklista musí byť najmä v poslednom období viac ako opatrný. Bicykel je v našom meste síce tradičný celoročný dopravný prostriedok, no dopravné riešenia naň stále nemyslia. Dúfam, že slobodná jazda, ktorú mi dve kolesá bez motora umožňujú, sa nestane v budúcnosti uštványm útekom pred tisíckami áut mojich spoluobčanov.

Iva Poslušová, autorka je stredoškolská vyučujúca

ich vylúčiť samostatnou značkou, ako to už v časti centrálnej mestskej zóny je.¹ Sprejzdniť vybrané širšie jednosmerky pre cyklistov v oboch smeroch a zreteľne ich označiť. Skrátka zosúladiť dopravné značenie s fungujúcim stavom dopravy na bicykli.

Táto zmena sa dá, na rozdiel od výstavby, urobiť ihneď a je to veľa muziky prakticky zadarmo. Dokáže zlepšiť prívetivosť mesta k cyklistom a vysiela jasný signál: „Počítame s bicyklom v meste a podporujeme tento zdravý spôsob dopravy.“ A takýto signál všetci súčasní cyklisti, i tí potenciálni, zatiaľ váhajúci, veľmi ocenia.

¹ V Bratislavských novinách sa pred rokom uskutočnila anketa o tom, aký dopravný režim by tam mal platiť v peších zónach. Z viac než tisícich odpovedí je 60% za vjazd cyklistov bez obmedzenia, 31% je za zákaz vjazdu cyklistov, 6% za možnosť vjazdu aj autom.

chce to odvalu...

Čím sa Považská Bystrica odlišovala od zvyšku Slovenska

Považská Bystrica sa istý čas svojej histórie odlišovala od zvyšku Slovenska a podobala sa Ázii. Kto je mladší ani už nevie, že Považské strojárne mali cez 12 000 zamestnancov. Väčšina z nich chodila do práce na bicykli, alebo motorke. Pôsobivé boli tiež napchaté stojany na bicykle. Stáli pred každou strojársťou budovou a niekoľko ich bolo aj pri železničnej stanici. Dnes by sme také snímky odfotografovali najbližšie asi v Holandsku.

Pomôžte nám

Radi by sme uverejnili na našom webe staré fotografie vtedajšej dopravnej špičky. Napriek pátraniu sa nám to totiž doteraz nepodarilo. Pomôžte nám takéto fotografie nájsť: redakcia@pb.otvorene.sk

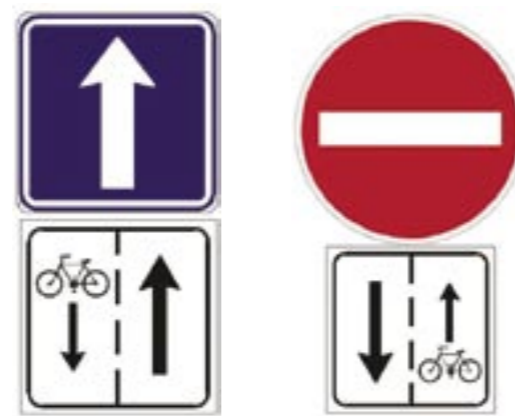
Galéria riešení cyklistickej infraštruktúry

Podpora dopravy na bicykli od vedenia mesta neznamená len akési neurčité morálne ocenenie, ale uskutočnenie konkrétnych krokov a opatrení zvyšujúcich jej bezpečnosť a atraktivnosť. Je naivné argumentovať, že cyklistov je málo a nevypláta sa to, a čakať, až ich bude jazdiť viac. Množstvo ľudí vyjadruje v prieskumoch názor, že by bicykel používali, ak by preň boli vytvorené priaznivé podmienky, no dnes sa na cesty neodvážia, pretože sa cítia ohrození motorovou dopravou. Všeobecne v doprave platí, že dopyt sa riadení ponukou – ak sa podmienky pre niektorý druh dopravy zlepšia, jej podiel stúpne, ak sa naopak obmedzia, poklesne.

Uvádzame najčastejšie prvky cyklistickej infraštruktúry, ktoré už dlho fungujú v iných mestách. Väčšina z nich predstavuje len úpravu dopravného značenia a zmenu dopravnej politiky mesta smerom k väčšej podpore šetrných a trvalo udržateľných druhov dopravy. Dajú sa preto zriadiť rýchlo a s nízkymi finančnými nákladmi, rozhodujúca je len vôľa vo vedení mesta. A schopnosť vidieť v bicykli nie len športové náčinie, ale i výhodný dopravný prostriedok. Mestá, kde to dokázali už v sedemdesiatych rokoch sú dnes známe kvalitou života a podiel dopravy na bicykli tam tvorí i desiatky percent (Kodaň 36%, Freiburg 20%, Múnster 43%, Delft 43%, Groningen 57%, Cambridge 27%, Ferrara 30%).

Vyhradený jazdný pruh pre cyklistov alebo „cyklopruh“ je základným a najčastejším riešením bezpečných, rýchlych trás pre cyklistov vnútri mesta. Na samostatnú cyklocestičku totiž v existujúcej zástavbe už často nie je miesto. Cyklopruh obvykle vyžaduje len úpravu dopravného značenia a dá sa tak zriadiť rýchlo a s veľmi malými nákladmi. Nedáva len bezpečný priestor cyklistom, zlepšuje aj plynulosť všetkých druhov dopravy – namiesto obchádzania každého cyklistu každým autom sa obaja pohybujú vo svojom pruhu rovno dopredu.

Predsunutá stop-čiara alebo priestor pre cyklistov zvyšuje bezpečnosť cyklistov na svetelnej križovatke. Jedná sa o osobitnú stop-čiaru pre bezmotorovú dopravu, ktorá je pred (tj. bližšie ku križovatke) stop-čiarou pre motorovú dopravu. Cyklista je vďaka tomu dobre vi-

diteľný pre vodičov čakajúcich áut a vchádza do križovatky ako prvý. Okrem vyššej bezpečnosti najmä pri odbočovaní doľava, ktoré je pre cyklistu najrizikovejšie, nemusí pri čakaní na križovatke dýchať toľko splodín, ako keď čaká medzi autami.

Jednosmerka sprístupnená pre cyklistov v oboch smeroch vracia cyklistom prejazdnosť mesta, ktorá bola obmedzená kvôli automobilovej doprave. Toto na prvý pohľad neprípustné riešenie sa osvedčilo v nespočte miest. Aj vo Viedni, kde nebola za posledných 20 rokov zaznamenaná žiadna čelná zrážka cyklistu s automobilom v jednosmerke. Vodič auta a protiidúci cyklista sa obaja navzájom dobre vidia a rešpektujú. Nutná je pochopiteľne určitá šírka ulice a zreteľné označenie z oboch strán jednosmerky, aby vodič s možnosťou protiidúceho cyklistu počítal. Okrem zvislého značenia je veľmi vhodné vyznačenie protismerného cyklopruhu aj na vozovke.

Priechody pre cyklistov vedľa priechodov pre chodcov ako aj samostatne, na križovaniach cyklotrás s motoristickými komunikáciami. Na priechode pre chodcov je cyklista povinný zosadnúť a bicykel tlačí. To veľmi narúša jazdu a odradzuje buď od používania bicykla alebo od dodržiavania predpisov. Priechod pre cyklistov hneď vedľa je jednoduchým a lacným riešením. Pozor, na rozdiel od chodcov, nemá cyklista ani na priechode pre cyklistov prednosť v jazde.

Samostatná cyklocestička je cestná komunikácia vyhradená len pre cyklistov (a korčuľiarov, kolobežkárov), riadne označená. Pre cyklistu je to najpohodlnejšie a pocitovo najbezpečnejšie riešenie, predstavuje však už určitú investíciu a nie vždy je na ňu miesto. Niekedy sa dá cyklocestička vytvoriť z nepoužívanej cesty či chodníka v parku. Ďalšou možnosťou je spoločná cestička pre chodcov a cyklistov, ak je dostatočne široká, aby nedochádzalo ku kolíziám.

Stojan pre bicykle netreba predstavovať. Dôležitý je však dobrý typ stojanu, ktorý umožňuje opretie a zamknutie o rám bicykla. Ak sa bicykel nezamkne o stojan, zvlášť tam, kde je málo ľudí alebo v noci, ľahko ho môže niekto odniesť. Podobne pri zamknutí len kolesa k stojanu tam po príchode môžete nájsť už len to zamknuté koleso (zvlášť ak ho máte s rýchlopínacou páčkou). Tam, kde sa dá očakávať dlhodobšie odstavovanie bicyklov (škola, zamestnanie, železničná stanica) je vhodný stojan zastrešený alebo umiestnený pod strechou.

Cestovanie s bicyklom v MHD. Bláznovstvo? V Brne, Prahe, Ostrave, Liberci či v Ústí nad Labem je to realita. Preprava bicykla je možná, len ak nie je autobus (či električka) plný a prednosť majú pochopiteľne kočíky a ostatní cestujúci. Preto je nástup možný len so súhlasom vodiča a obvykle len mimo času dopravných špičiek. Zmyslom

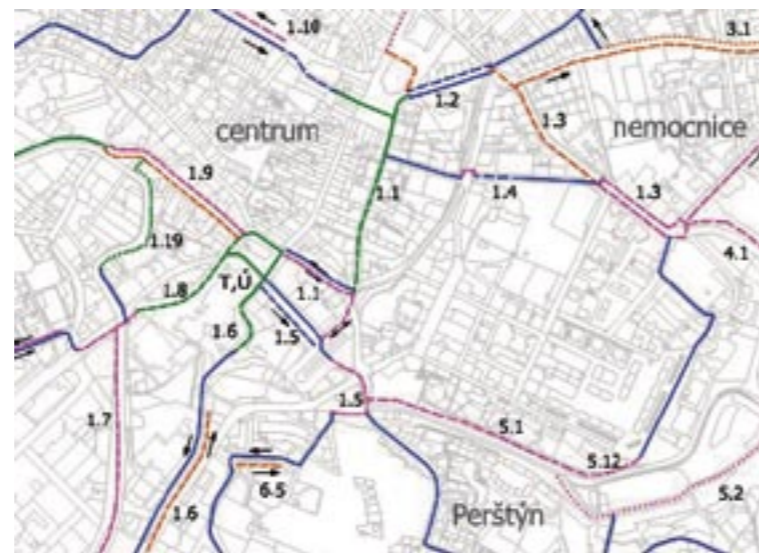
samozerejme nie to, aby cyklisti začali jazdiť v autobusoch (a skutočnosť ukazuje, že to ani nenastáva), ale možnosť prepravy v prípade poruchy bicykla alebo na prekonanie väčšieho prevýšenia. U nás by to bola šanca pre Rozkvet.

Upokojujúce doprava predstavuje súbor opatrení, ako zredukovať hluk, škodliviny, dopravné nehody a vrátiť ulicu ľuďom. Jedným z nich je aj zóna 30 km/h. Ak pri rýchlosti 30 km/h vbehnú 14 metrov pred autom na cestu dieťa, auto stihne zastaviť. Pri rýchlosti 50 km/h nestihne ani začať brzdiť. V zóne 30 pritom cesta autom netrvá oveľa dlhšie, ako keď je medzi križovatkami a zatáčkami možné viac zrýchliť. Zóna 30 existuje v centre Bratislavy, v Berlíne je v tomto režime 70% ulíc. Pre cyklistov predstavuje zlepšenie podmienok aj bez samostatného pruhu vďaka malému rozdielu rýchlostí a tým lepšiemu spolužitiu.

Generel cyklistickej dopravy by mal byť jedným z prvých krokov mesta pre rozvoj dopravy na bicykli. Pod týmto názvom sa skrýva dokument, doplnok k územnému plánu mesta, ktorý podrobne stanovuje, ako bude v meste riešená cyklistická doprava. Na základe prieskumu súčasného stavu cyklo dopravy a jej potrieb navrhuje ucelenú sieť cyklotrás a spôsob realizácie jednotlivých úsekov. Infraštruktúra pre cyklistov sa potom buduje koncepčne počnúc miestami, kde je najpotrebnejšia a verejné peniaze sa vynakladajú účelne.

A skutočnou špecialitou zo sveta, ktorej sa u nás len tak nedočkáme, je cyklistický vlek v Trondheime. Má 130 metrov a vedie jednou veľmi strmou ulicou so stúpaním až 20%. Na rozdiel od lyžiarskeho vleku nemá závesné kotvy, ale na zemi sa pohybujúce stúpačky. Je nielen praktický, stal sa tam miestnou atrakciou a veľmi zvýšil popularitu dopravy na bicykli. Pri troche šikovnosti ho využívajú i chodci a mamičky s kočíkom. Bude raz viesť vlek i na Rozkvet?

**Pridajte sa medzi priateľov
bezmotorovej dopravy
www.bystricykel.sk**

Prečo bol zachránený parčík na Pribinovej ulici

- 1 Občania sa dozvedeli o kontroverznom projekte bytovky pred ich oknami včas, okamžite po zasadnutí stavebnej komisie.
- 2 Petíciu za zachovanie parčíka podpísalo vyše 770 občanov, čo je vyšší počet občanov, než koľkými boli zvolení poslanci za mestskú časť Lány.
- 3 Schôdze výboru mestskej časti (VMČ) sa zúčastnilo viac ako 100 obyvateľov.
- 4 Pod tlakom zorganizovaných občanov členovia VMČ prijali uznesenie, ktorým sa zaväzujú presadzovať požiadavku zmeny územného plánu a vykupu pozemkov na rokovaniach mestského zastupiteľstva.
- 5 Uznesenie síce nebolo zrealizované, pretože v zmene územného plánu zostali parcely klasifikované ako parkovisko a mesto pozemky od súkromného vlastníka zatiaľ neodkúpilo, ale park aj ihrisko stále slúžia svojim návštevníkom. Rozhodne to, či si obyvatelia zachovávajú bdelosť.

Občania vedia byť veľmi aktívni, keď sa VČAS dozvedia o probléme, ktorý sa ich OSOBNĚ DOTÝKA, a súčasne dostanú informáciu, AKO môžu veci ovplyvniť.

<http://povazska-bystrica.otvorene.sk/kauzy/pribinova>

Prečo bol zahradený chodník medzi Rozkvetom a Lánskou

- 1 Poslanci pozemok pod chodníkom odpredali bez stanoviska VMČ Rozkvet, len na základe stanoviska výboru mestskej časti Lány. Väčšina používateľov chodníka však býva na Rozkveti.
- 2 Poslanci rozhodli bez stanoviska komisie pre životné prostredie, výstavbu a dopravu. Mali len stanovisko finančnej komisie.
- 3 Dotknutí občania sa o probléme dozvedeli až z médií, kedy sa už právne kroky mesta nedali zmeniť.
- 4 Problému by predišla včasná informovanosť občanov a možnosť prejaviť svoj názor ešte pred hlasovaním poslancov.

Neskoro informovaní občania = nespokojní občania = protestujúci občania

VOLIČSKÝ SPOLOK POVAŽSKÁ BYSTRICA aby váš hlas neprepadol!

Pridajte sa k nám na Facebooku!

Nadstranícka skupina občanov s trvalým pobytom v Považskej Bystrici a s prechodným pobytom na Internete, ktorej členovia sa koordinujú, aby ich hlasy vo voľbách neprepadli, a presadzovali protikorupčné opatrenia, transparentnosť a občiansku participáciu. Jednoduchšie povedané - aby sa v Považskej Bystrici necítili ako v Absurdistane. **Elektronické voľby, v ktorom si členovia voličského spolku vyberú kandidáta, ktorého budú koordinovane voliť, prebehnú v piatok 26. 11, od 7:00 do 20:00**

VOĽBY SÚ 27. novembra, od 7:00 do 20:00 !

BYSTRICYKEL vyzýva: K VOĽBÁM NA BICYKLI!

O podpore mestskej i rekreačnej cyklistiky sa často viac hovorí, než robí. O budovaní cyklotrás hovoria aj kandidáti do volieb. Pošleme im v sobotu odkaz, že čakáme viac, než len slová! Ak aj Vy chcete v meste lepšie podmienky pre cyklistov, prídte k voľbám s bicyklom! Aj keď to bude len pár metrov. Nech je pred volebnými miestnosťami vidieť, že chceme mesto priateľské aj k cyklistom a že nás nie je málo.

Bicykel je dostatočne dôstojný dopravný prostriedok aj pre primátora mesta Londýn, Borisa Johnsona.

ODKAZ NA ZÁVER

Prvá úloha nového primátora:

Starostlivo posúdiť, v akom stave sú súdne spory mesta. Mnohé nasvedčuje tomu, že po prekonaní úrovne okresného a krajského súdu začína mesto svoje kauzy na Najvyššom súde SR vyhrávať, napríklad spor s firmou MTS o 200 miliónov korún. Mimosúdne vyrovnania môžu síce priniesť ukončenie vleklých sporov, ale súčasne môžu znamenať ťažké finančné straty pre mesto!